

Література

1. Інформаційні системи в логістиці : конспект лекцій / Клебанова Т.С., Яценко Р.М., Панасенко О.В. ; Харк. нац. екон. ун-т. - Х. : Вид-во ХНЕУ, 2009. - 100 с.
2. Корпоративні інформаційні системи: навч. посібник / Татарчук М.І. - К.: Вид-во КНЕУ, 2005. – 256 с.
3. Андрухова О.О. Підходи до управління в межах логістичної системи / О.О.Андрухова // Наука й економіка, 2009 р., № 4 (16), Т.1. – С.179 – 187.

ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛЕЙ СИСТЕМНОЇ ДИНАМІКИ У ПРОЦЕСІ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ВИРОБНИЧИХ КОМПАНІЙ

Слізкова Г. В.

Київський національний університет технологій та дизайну

Для виробничої компанії розвиток нової продукції та послуг – запорука росту. Конкурентоспроможність визначається здатністю оновлювати асортимент своєї продукції, та часом, який потрібен для виведення новинки на ринок. Існує постійна необхідність запускати у виробництво абсолютно новий продукт з усе меншим життєвим циклом. Здатність цього продукту досягти повного обсягу виробництва за короткий проміжок часу є критично важливою для успіху компанії.

Існують різні види інновацій: соціальні, організаційні, адміністративні та технічні, поетапні та фундаментальні, продуктові та процесні.

Виробничі компанії – складні динамічні системи, що взаємодіють із оточуючим середовищем різноманітними способами. Управління успішного прийняття інноваційних рішень таких компаній являє собою багатогранний і складний ризикований процес, що потребує урахування великої кількості зовнішніх та внутрішніх факторів. Завдання менеджменту виробничих компаній - створення інтеграційних інновацій та стратегій виробництва. У цих цілях корисним є дослідження взаємозалежності якості продукту та відповідних виробничих процесів, з огляду на продуктно – процесну взаємодію.

Процес прийняття рішення в інноваційному менеджменті - дуже складне та ризиковане завдання. Завжди існує часовий проміжок між дією та її наслідками, що ускладнює процес. Часто рішення, що є життєво важливими для окремої організації приймаються неефективно просто за браком часу. У пригоді стає будь - який підхід, що підтримує та раціоналізує процес прийняття рішення.

Система підтримки прийняття рішень на основі моделей системної динаміки дає змогу покращити інноваційний процес - спростити його прибравши зайву динамічність – та надає можливість побачити наслідки конкретних дій, спробувати різноманітні види інноваційних стратегій.

Моделі системної динаміки пов'язують цикл продуктивних інновацій із інноваціями відповідного виробничого процесу. Вони слугують ефективним інструментом підтримки процесу стратегічного планування. Хоча моделі і потребують подальшого розвитку та доопрацювання, вже на цій стадії вони надають чітку картину динаміки продуктивних та процесних інновацій виробничих компаній, ілюструючи їх взаємозалежність. Моделями також показана важливість гнучкого процесу виробництва та адміністративних методів, вплив складності асортименту продукції на інноваційні процеси, і т.д.

Завдяки моделюванню було встановлено, що більш успішними на ринку є компанії з режимною політикою, чіткою методикою і структурою виробництва продукції. Емпіричні результати досліджень показують, що інтегровані стратегії, здійснені координовано та послідовно, можуть підвищувати рівень розвитку як продукції так і процесів компанії.

Ймовірно, подальші ступені розвитку системи підтримки прийняття рішень на основі моделей системної динаміки забезпечать більш ефективний процес прийняття рішень виробничих компаній. Наступним кроком бачиться знаходження методів для переходу до стислих інноваційних виконавчих циклів за допомогою інтегрованих продуктивно - процесних стратегій. Це призведе до підвищення ефективності виробництва українських компаній, що особливо актуально за умов світової економічної кризи.

БАЙЄСІВСЬКИЙ КЛАСИФІКАТОР ЯК ІНСТРУМЕНТ МОДЕЛЮВАННЯ РИЗИКУ БАНКРУТСТВА БАНКІВ УКРАЇНИ

Писанець К. К.

Київський національний університет технологій та дизайну

Одним з найбільш комплексних ризиків суб'єктів банківської діяльності є ризик банкрутства (неплатоспроможності), що являється не лише характеристикою їх поточного стану справ, а й показує здатність до подальшого ведення діяльності.

На ризик банкрутства впливає ряд внутрішніх та зовнішніх факторів, що визначаються якістю управління, системами прийняття рішень, політичною та економічною ситуацією в країні тощо. Важливість дослідження методів оцінки банківських ризиків, зокрема ризику банкрутства банків, обумовлене необхідністю оцінки стабільності функціонування банківських установ, що підтвердила остання Світова економічна криза, а також розвитком методів моделювання та технічних можливостей їх реалізації.

На сьогодні проблема визначення методів оцінки ризиків банкрутства має суттєві наукові здобутки у сфері теоретичного аналізу та економіко-математичного моделювання. Дослідженням зазначеної вище проблеми займалися вітчизняні вчені Пацера М., Міщенко В., Камінський А., Потійко Ю., Раєвська Т., Максименко Ю., Примостка М., та зарубіжні вчені Ю Чанг Ху,